

מסורת הש"ס

המביא גט פרק ראשון גיטין

ו.

עין משפט
גיר מצוה

יח א ב מ"י פ"א מהלכות
גיטין הלכה יב פה
ע"כ ד' ט"ז פ"א מהלכות
קמח פ"א ע"כ
י"ב ג' (ד) מ"י פ"א מהלכות
ב' מ"י פ"א מהלכות
והנהגה פ"א מהלכות
פ"א מהלכות

הוספות ר"ד

לקמח ד"ר אלעזר א"ל
אפילו לא כתב ביה אלא
שיטה אחת לשמה שוב
אני צריך רב אשי אביר
אפילו לא שמע אלא קל
קולסא וקל מילתא פ"י
הבית הקולטוס והקלי
שמיטתו קול בשעת
הכתיבה והלכתא כותיה
דרב אשי דתניא כותיה
דחנניא המביא גט מדינת
הים אמר רבא בבית וסופר
בעלייה הוא בעלייה
וסופר בבית ואפי' נכנס
ויצא כל היום כשר
בשטלא הוא בעלייה
וסופר בבית אף קא חזי
ליה אלא הוה בבית וסופר
בעלייה הא לא קא חזי
ליה מאי לאו דשמע קל
קולסא וקל מילתא.
אפי' נכנס ויצא כשר כאן
סופר פשיטא דכשר לא
צריכא דנפק לשוקא ואחא
סוה דחיתא איניש אחרינא
אשכחיה בשוקא וא"ל
כתוב לי גיטא קמ"ל ר'
חנן מישתעי רב כהנא
איתי' גיטא ולא ידענא
אי מסורא לנהרדעא אי
מנהרדעא לסורא אחא
לקמח דרב א"ל צריכא
למיטא פני נכתב ובפני
נחתם אי לא צריכא א"ל
לא צריכא פ"י דכבר הרי
הוא כא"י לגיטין שיש
ישיבות ושכיות שירא
ועדים מצויין לקיים:

אפילו שמע קול קולמוס וקול מילתא. חקון הקולמוס והקלף שמע כשחקניהו לשמה כשחמיתין אותו ומחליקין אותו. ולי נראה קול קולמוס קול הקולמוס כשהוא כותב וקול היריעה שהוא נשמע כמי שאומר קול קול. ואת דגריס קל קולמוס: דנפק לשוקא. סופר יא לשוק למקום שיש שם בני אדם הרבה: מהו דמיא איניש אחרינא אשכחיה. שמו כשמו של זה: וא"ל. לכתוב לו גט: מה רבא א"ל ליה דרבא. ויהי נמי דגמרי הא כיון דמדינת למדינה הוא בעינן לקיימו: מסיבא. ישיבות קטנות אחת כקורא ואחת כנהרדעא והולכין תלמידים מוה לזו ומשאר עירות לכן ללמוד מורה: בגירסייהו עיריין. ואין מכירין החתימות: איסורא נמי. דנעמא משום דשכיחי מחתימתא הוא: מסיבא רבא רבא. וקנע ישיבה כקורא ודשמואל הוא: כנהרדעא. אכל מעיקרא לא ואע"ג דגמרי' דמשגלה יכניה לנבל (מלס' נ' ד') והתם והמסגר עמו לא פסקה מורה מס: מרקס. למורה של עולם כסופר הוי מדינת הים כמורה של א"י: ורקס. עממה: כמורה העולם דהוא מדינת הים: מעכו ולסונו. של עולם וכלל התם קיימא בין עכו ולסון: לבר מכלל. דאיה טעמא להמירה: כמחלוקת ליוחסין. כפ' עשרה יוחסין (ד' ע"א). דק"ל כל הארצות עשה לא"י וא"י עשה לכלל ואפליגו התם עד היכן הוא: ארצא פנינא. ערבה עיניה הסמוכה לגשר: וסני גמירי. דבי ארדשיר: והא רבא א"ל ליה דרבא. וכיון דמדינת למדינה הוא בעינן לקיימו: וסני. דבי ארדשיר: אולי לשוקא. לאקטיספון ומוסרין להן שם עדות ומוסות: (ב) שם נשטות וטענות עד בני אקטיספון עד זמן שניגסו לפיך בני אקטיספון מכירין חתימת בני ארדשיר הלך גט שנחתם בארדשיר ונשתתל לאקטיספון עדס מנזין לקיימו ואף בני ארדשיר כשהולכין שם לשוק קיימיהו. אכל בני ארדשיר אינן מכירין חתימת בני אקטיספון ואע"פ שהולכין שם ממד לקמורה כל יום השוק בשוקיהו עיריין ואין טמנין לב להסתכל ולהכיר חתימת בני העיר: מערבא לערבא. משורת הכתים שנלד רה"ר לשורה שנגדה: משכונה לשכונה. קמס טענה שלשה נמים כמסכת ע"ז (דף כ"א): דניידי. אינן משתתין כנתיבן עטרידין כמחורה ואין מכירין חתימות שנייהם: לא לריס. דנבל כארץ ישראל: דא

תורה אור השלם

1. ויאמר ה' אלי מצפון
התחל הקריאה על קל
ישיב הארץ:

גליון הש"ס

גם לבר שבבל. פ"י נתינת
דף טז ע"ב מדינת קפסין:

תהוות הב"ח

(א) רש"י דא"ל לשוקא
וכי' ומוסרין שם
בשטות:

מוסף רש"י

בבל רב אמר כא"י
לגיטין. לפי שם בני
מורה ונקיין לשמה וני
ישיבה מנזין לין וללמוד
תם מורה מכל מקומות
(סוכה ד'). כמחלוקת
ליוחסין. ארצא פנינא
על גגל. כך מחלוקת
לגיטין. דקמ"ל לן הפסח
גט משאר ארצות נרץ
שומר כפני נכתב ובפני
נחתם. לפי שאין כותבין
לשמה. והמביא גט מחוץ
ישראל לנבל אינן נרץ
למה. וכל ה"א הוא כותב
ישראל לגיטין. שפ"ה ה"א ה"א
המביא ונקיין לשמה
(קדושין ע"ג). עד ארצא.
אם של קמס ונרצה
עיריין אשכחיה. תנינא
דגירסא. שני אגמים היו
למטה מהמבא זה למטה
מזה (שם).

אפילו קול קולמוס. לא דמי לסומא דפסול להניא גט פסקר שני (לקמן דף כ"ג). השתא הוא בבית ב'ו. לא נבי למימר דאפי' נכנס ויוצא בבית קאמר דיוצא ונכנס משמע למקום שהסופר כותב: בבל רב פליגי דכאחות מדינה מודה שמואל דאין לרץ דאף ע"ג דלמך בגירסייהו טרידי היינו לומר דלא חשיבי יותר משאר מודה ללרץ ונכנס לא"י נמי לא איירי דהיינו פלוגמא דר' אביתר ורב יוסף כמסוק: מבי' אהא רב אבא. פ"ה והרבה ישיבות וקשה דא"כ מאי פריך מממתי' דמסבט ללפון שנישמת קודם שגא רב לנבל ומפסק ר"ת מבי אהא רב לנבל והורה לנו שמימות יכניה שגלו עמו לנבל התם והמסגר דיעה נרמשה כא"י לגיטין וכן מפסק נרש כל מערבין (עיריין דף כ"ה). ובסוף מרובה (ב"ק דף ע"ג) ולא נרס אמר רב הונא אמר רב שר עמלו לא היה אומר מבי אהא רב לנבל ויש מפרשים מבי אהא רב לא רב ממש אלא כלומר רבנים ובעלי מורה:

ומבי ארדשיר אקטיספון א' בעיריין. וא"ת מארדשיר לאקטיספון נמי לגזור מולין אטו מביא דלאמרינן לעיל וי"ל דלמקמא דרבה א"ת ליה דרבא ל"ע לא גורין מולין אטו מביא ארדשיר דא"ת דא"ת דא"ת היכי דמי למימר נמא קסבר לפי שאין בקיין לשמה והני גמירי מה מועיל לקלולו ואקטיספון לא כרתי' דבר מכלל דא"ת אקטיספון נמי גמירי ומאי קאמר הני לא גמירי ועד ככלל א"ל לשוקא נמי אמרינן לעיל לר' דק"ל כוניהם דאסורא דשכיחי מחתימתא אלא ודאי ארדשיר ככלל ואקטיספון לאו מכלל והני מדינה אי למדינה ואין עדס מנזין לקיימו אי לאו דא"ל לשוקא והשתא פריך שפיר והא רבא א"ל ליה דרבא ואמאי לא מנרץ מארדשיר לאקטיספון כיון דאין עדס מנזין לקיימו ואע"פ שהיו מסומות זו לזו ולא היה אלא דגלת מפסיק צניהם כדלמאר כפ' רש"י מערבין (עיריין דף ע"ג): מ"מ חשיבי כשמי מדינות כמו עבר הירדן שחלק מא"י לענין חוקה לפי שירין מפסיק (ס' ואין) זה אקטיספון דלמרינן כפ"ק דיומא (דף י') רסן זה אקטיספון דההוא (ס' מא"י) הוה כדכתיב רישא דקרא מן הארץ ההיא יא אשור וכן א"ת ניהו כ' (בראשית י') (ובפני רש"י) כחז החס רסן זה אקטיספון: דג' ידעי בחתימות דיייהו דהני. וא"ת לעיל דלמך בגירסייהו טרידי אמאי לא אמרינן דבני המקום מכירין חתימת דלמך הכא דבני אקטיספון מכירין חתימות בני

ארדשיר אע"ג דבני ארדשיר טרידי בשוקא וי"ל דהנהו דגירסייהו טרידי טרידי ואין להם פנאי לתמוס כלל: והא רבא הוא דאמר אפי' שאין עדס מצויין אקיימו. קשה דמשמע דא"ת הוה סבר רבא לפי שאין בקיין לשמה הוה נחא ליה ואמאי והא מחוזה מכלל היא דבקיין לשמה וי"ל דשמה לגיטין וליוחסין לא חשיבי מכלל דשכיחי בה גרים כדמשמע פ' במהל דקדושין (דף ע"ג) גבי רבי וירא דדרש כמחא גר מותר בממורת משמע דאין זה עיקר יחס של ככל ויה"ה דהוה מבי למיפך לרבה בר אבא ורב ששת דע"כ סבירא להו נמי כרבה דלמך לפי שאין עדס מנזין לקיימו דאין בקיין לשמה והני לא גמירי אפי' באותה שבוה נמי ירביי אלא דניחא ליה למיפך מרבא דא"ת ליה כדכירא הכי ומשני שאני בני מחוזה דניידי לכן מנרץ רבא בר אבא מערבא לערבא שחולקין להם מכירי החתימות קודם שחודע הליכתן לבני ערבא אחרת וממון כך אין טוהרין לקיים שטריס קודם הליכתן אכל משכונה לשכונה לא הוה מנרץ דקסבר דכונה ערבא ידעין כל אחד דבליית חירו ומקשה האשה קיום קודם הליכתן ורב ששת חושש אפילו באותה ערבא ורבא אפילו באותה שבוה: שאני בני מחוזה דניידי. מכאן פוסק רבינו חס דהשתא בזמן הזה לרץ לומר כלל מקום כפני נכתב אע"ג דקיימא לן כרבה דלמך לפי שאין עדס מנזין לקיימו ולא משום לשמה מכל מקום לרץ דהשתא כלל מקומות יידי כבני מחוזה: וא

